

Resolució aprovada per la necessitat d'un front comú a la ciutat de Barcelona

Gairebé a principis d'any van començar a realitzar-se un seguit de converses entre persones rellevants dels moviments socials i diferents partits d'esquerres a la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de guanyar la ciutat a les eleccions municipals del 2015 i fer fora l'actual govern de Xavier Trias.

La situació socioeconòmica i política actual està provocant una regeneració del funcionament polític amb el naixement de nous partits i plataformes que pretenen que la ciutadania es sumi a la participació política per tal de canviar les maneres de fer de molts dels partits que fa més temps que formen part de l'arena pública.

A més, el gran nombre de partits d'esquerres provoca que aquest eix estigui molt segmentat, originant que als resultats electorals, la dreta (molt menys segmentada) sigui més poderosa a les institucions.

La ciutat, governada durant més de 30 anys per governs d'esquerres, havia impulsat gairebé sempre polítiques de caire progressista i social aconseguint situar Barcelona entre les grans ciutats europees com a referent en els avenços en aspectes com la sostenibilitat, inclusió social o la defensa dels drets civils. En el context de crisi econòmica, social i política que estem vivint actualment, Barcelona necessitava un impuls de les polítiques socials, destinades a combatre fortament la desigualtat ferotge entre persones i barris, però també una política econòmica ambiciosa, que convertís l'Ajuntament en un dinamitzador de l'economia. Tanmateix, no ha estat així. La dreta, concretament Xavier Trias i Convergència i Unió però sempre de la mà del Partit Popular, ha executat mesures que han renunciat al lideratge de Barcelona com a model de redistribució, oportunitats i innovació.

El pla d'usos de Ciutat Vella, la reforma de la Diagonal, la creació d'una Marina de Luxe al Port Vell, la reforma del Passeig de Gràcia, la privatització de lloguers d'habitatge per a joves que no havien sortit a concurs, la privatització de les parades de metro a través de la incorporació de publicitat, l'augment dels preus en el transport públic, la privatització de les Escoles Bressol, la pista de gel a Plaça Catalunya o el plantejament de realitzar una pista d'esquí a la Zona Franca són només algunes de les accions que ha realitzat CiU a Barcelona, una ciutat amb superàvit amb un alcalde que només pensa en aconseguir els turistes i afavorir la situació d'aquells qui més tenen.

Tots aquests motius han fet que els partits d'esquerres i moviments socials a Barcelona tinguin la voluntat de fer un front comú prou fort com per derrotar la dreta més neoliberal i fer polítiques pensades en i per la ciutadania. Aquest moviment de confluència s'ha fet extensiu a molts d'altres municipis d'arreu del territori, no només a Catalunya, sinó que ciutats com Madrid, Saragossa, València o Sevilla també l'han portat a terme. Aquests processos permeten posar en valor la política municipal i estan originant que molta gent que fins ara no formava part de cap partit polític estigui trobant un espai de participació.

És per això que des de Joves d'Esquerra Verda de Barcelona demanem:

- La màxima voluntat de negociació de les forces i plataformes que actualment estan parlant.
- Que cada municipi pugui articular el seu procés de confluència tenint en compte la seva idiosincràsia, aprofitant la projecció de la capital de Catalunya però sense fer-ne una rèplica automàtica.

Mollet del Vallès, 25 d'Octubre de 2014